

Spm. nr. S 1522

Til kirkeministeren (14/2 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren fremsende en komplet og dokumenteret liste over områder, hvor Kirkeministeriet enten udsteder eller kunne udstede regler i henhold til grundlovens § 25 og for hvert område begrunde, hvorfor det ikke er hensigtsmæssigt at lovgive på området, og såfremt reglerne ikke er optaget i Retsinformation, vil ministeren da fremsende en kopi af teksten?«

Begrundelse

Ministeren oplyser i besvarelsen af spørgsmål nr. S 1057, at den nuværende ordning fungerer hensigtsmæssigt. Spørgeren forventer derfor, at ministeren uden større problemer kan angive samtlige gældende regler for hvert område (inklusive endnu gældende regler fra før 1849), og at der for hvert af områderne angives en gyldig hjemmel fra før 1849, siden grundlovens § 25 anvendes som hjemmelsgrundlag.

Da hjemmelen til at udstede regler ikke kan udvides, men kun indskrænkes, når grundlovens § 25 er hjemmelsgrundlaget, forventer spørgeren tillige, at ministeren dokumenterer, at den oprindelige hjemmel ikke er blevet indskrænket eller ophævet, og at de gældende regler ikke overskrider den tilbageværende hjemmel.

Da Folketinget, som ministeren skrev, når som helst vil kunne bestemme, at de pågældende anliggender skal reguleres ved lov, men at dette ikke var ønskeligt, forventer spørgeren, at ministeren for hvert område begrunder, hvorfor netop dette område ikke skal reguleres ved lov eller ved bekendtgørelser eller eventuelt ved cirkulærer udstedt med hjemmel i en lov.

Svar (22/2 2000)

Kirkeministeren (Margrethe Vestager):

Som jeg udtalte i mit svar af 20. januar 2000 på spørgsmål nr. S 1057, hviler regeringens kompetence til uden hjemmel i en lov at regulere en række kirkelige anliggender på forfatningssædvane. Hjemmelen skal ikke søges i grundlovens § 25, der svarer til § 32 i grundloven af 1849.

Sigtet med denne bestemmelse har været at tilvejebringe hjemmel for en opretholdelse af en administrativ praksis, der under Enevælden med hjemmel i Kongelovens artikel III havde til formål at dispensere fra bl.a. Danske Lovs bestemmelser inden for familie- og arveretten.

Den regulering, som gennemføres ved kgl. resolution med hensyn til f.eks. autorisation af ritualer, har ikke karakter af dispensation fra lovgivningen, men hviler som ovenfor anført på forfatningssædvane.

Da denne retssædvane er fuldt ud tilstrækkeligt retsgrundlag for udøvelse af kirkeministerens beføjelser på dette område, mener jeg ikke, at der vil være vundet noget ved at fastlægge ministerens kompetence i en lov. Jeg agter derfor ikke at fremsætte forslag til en sådan lov.

Spm. nr. S 1537

Til udenrigsministeren (15/2 2000) af:

Kim Behnke (FRI):

»Hvis WEU (Vestunionen) bliver indskrevet helt i den nye EU-traktat ved den nu opstartede regeringskonference, hvordan ser ministeren så mulighederne for, at Tyrkiet vil acceptere, at EU selvstændigt kommer til at råde over ESDI (Den europæiske sikkerheds- og forsvarsidentitet)?«

Begrundelse

Tyrkiet er fuldgældigt medlem af NATO og associeret medlem af WEU og derfor også 100 pct. med i ESDI, som det blev aftalt på NATO-topmødet i Bruxelles i januar 1994.

Hvis WEU bliver en direkte del af EU-traktaten som følge af den regeringskonference, der netop er igangsat, så er der en helt ny situation. Når »neutrale« lande som Sverige, Finland, Østrig og Irland, der er fuldgældige medlemmer af EU, men ikke er medlem af NATO, pludselig skal være med til at bestemme over den europæiske NATO-identitet og får operationsmulighed, da må det give problemer med de »gamle« NATO-lande, som ikke er medlem af EU, eller som ikke ønsker at være med i EU's forsvarssamarbejde. Henholdsvis Tyrkiet, Norge, Island og Danmark.